ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PAOLO MENGOZZI
της 7ης Ιουλίου 2011 [1]

Υπόθεση C-545/09

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά

Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

«Δικαιώματα προαγωγής και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι από κράτος μέλος στα ευρωπαϊκά σχολεία — Πάγωμα των αποδοχών κατά τη διάρκεια της αποσπάσεως ή της τοποθετήσεως — Ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων — Ρήτρα διαιτησίας»

I – Εισαγωγή

1. Στην υπό κρίση υπόθεση το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλείται για πρώτη φορά να αποφανθεί επί της ερμηνείας και της εφαρμογής ορισμένων διατάξεων της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων [2], που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1994, η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Οκτωβρίου 2002 [3] και στην οποία όλα τα κράτη μέλη, καθώς και οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες (έκτοτε η Ευρωπαϊκή Ένωση) είναι συμβαλλόμενα μέρη (στο εξής: Σύμβαση).

2. Ειδικότερα, το Δικαστήριο επελήφθη προσφυγής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν ρήτρας διαιτησίας προβλεπομένης στο άρθρο 26 της εν λόγω Συμβάσεως, στο πλαίσιο διαφοράς της με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με αίτημα να διαπιστωθεί, αφενός, ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται κατά τρόπον ώστε να εγγυάται ότι οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι από κράτος μέλος θα έχουν πρόσβαση, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεως ή της τοποθετήσεώς τους, στην ίδια εξέλιξη σταδιοδρομίας και στην ίδια μισθολογική εξέλιξη με τους εκπαιδευτικούς που είναι τοποθετημένοι στο κράτος μέλος αυτό και, αφετέρου, ότι ο αποκλεισμός της προσβάσεως ορισμένων εκπαιδευτικών που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι από το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους, σε ευνοϊκότερα μισθολογικά κλιμάκια [ιδίως τα λεγόμενα «threshold pay» («οριακές αποδοχές»), «excellent teacher system» («σύστημα του εξαίρετου εκπαιδευτικού») ή «advanced skills teachers» («εκπαιδευτικοί με ειδικά προσόντα»)] και σε άλλες συμπληρωματικές αποδοχές [όπως τα «teaching and

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 212, σ. 3.

3 — Σύμφωνα με το άρθρο 33 της Συμβάσεως, αυτή τέθηκε σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της καταθέσεως όλων των εγγράφων επικύρωσης από τα κράτη μέλη καθώς και των πράξεων με τις οποίες οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες κοινοποιούν τη σύναψη της Συμβάσεως. Βλ. επίσης, απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, C-132/09, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 2010, σ. I-8695, σκέψεις 13 και 14). Μολονότι το παράρτημα Ι της Συμβάσεως απαριθμεί μόνο δέκα ευρωπαϊκά σχολεία, σήμερα υπάρχουν δεκατέσσερα σχολεία στο έδαφος επτά κρατών μελών (πέντε στο Βέλγιο, τρία στη Γερμανία, ένα στην Ιταλία, δύο στο Λουξεμβούργο, ένα στις Κάτω Χώρες, ένα στην Ισπανία και ένα στο Ηνωμένο Βασίλειο). Στα εν λόγω σχολεία φοιτούν τώρα περίπου 22 500 μαθητές.

learning responsibility payments» («επιδόματα εκπαιδευτικών ευθυνών»)], καθώς και στην εξέλιξη στο πλαίσιο της υφιστάμενης μισθολογικής κλίμακας που ισχύει για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στα επιδοτούμενα σχολεία[4] της Αγγλίας και της Ουαλίας είναι ασυμβίβαστος προς το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, και το άρθρο 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως.

3. Κατ' ουσίαν, η Επιτροπή προσάπτει στο Ηνωμένο Βασίλειο ότι δεν φρόντισε ώστε οι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι από το κράτος μέλος αυτό στα ευρωπαϊκά σχολεία να διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το οικείο εθνικό καθεστώς τους, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως και ότι δεν διατήρησε το επίπεδο των αποδοχών που καταβάλλονται στους εν λόγω εκπαιδευτικούς, κατά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, της ίδιας Συμβάσεως.

4. Η διαφορά μεταξύ Επιτροπής και Ηνωμένου Βασιλείου εντάσσεται σε ένα ιδιαίτερο πλαίσιο για δύο λόγους.

5. Πρώτον, λόγω του συστήματος που ισχύει για τα ευρωπαϊκά σχολεία και για τους εκπαιδευτικούς τους. Δεύτερον, λόγω του εκπαιδευτικού συστήματος και του καθεστώτος αποδοχών των εκπαιδευτικών το οποίο προβλέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά, εν προκειμένω, την Αγγλία και την Ουαλία.

6. Όσον αφορά το πρώτο σημείο, πρέπει να υπομνησθεί, όπως τονίζει το προοίμιο της Συμβάσεως, ότι το σύστημα των ευρωπαϊκών σχολείων είναι ένα σύστημα sui generis που αποσκοπεί να εξασφαλίσει την από κοινού εκπαίδευση των τέκνων του προσωπικού των ευρωπαϊκών οργάνων στο πλαίσιο της απρόσκοπτης λειτουργίας των τελευταίων[5]. Το προοίμιο διευκρινίζει ότι με το σύστημα αυτό πραγματοποιείται μια μορφή συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Ενώσεως, ενώ τα κράτη μέλη έχουν την πλήρη ευθύνη για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και για την οργάνωση του εκπαιδευτικού τους συστήματος[6].

7. Στο πλαίσιο αυτό, αφενός, κατά το άρθρο 25 της Συμβάσεως, ο προϋπολογισμός των ευρωπαϊκών σχολείων χρηματοδοτείται ιδίως με τις συνεισφορές των κρατών μελών μέσω της συνεχούς καταβολής των μισθών στους εκπαιδευτικούς που είναι αποσπασμένοι ή οργανικά τοποθετημένοι από αυτά και με τη συνεισφορά της Ενώσεως, που αποσκοπεί στην κάλυψη της διαφοράς μεταξύ του συνολικού ποσού των δαπανών των σχολείων και των λοιπών εσόδων.

8. Αφετέρου, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, της Συμβάσεως, η διδασκαλία στα ευρωπαϊκά σχολεία παρέχεται από εκπαιδευτικούς που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αποφάσεις που λαμβάνει το ανώτατο συμβούλιο —ένα από τα όργανα των εν λόγω σχολείων[7]— σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 4.

9. Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως, στον διοικητικό τομέα, το ανώτατο συμβούλιο καθορίζει, κάθε χρόνο, μετά από πρόταση των συμβουλίων επιθεωρητών, τις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό, δημιουργώντας και καταργώντας θέσεις εργασίας. Μεριμνά για τη δίκαιη κατανομή των θέσεων μεταξύ των κρατών μελών. Ρυθμίζει, από κοινού με τις κυβερνήσεις, τα ζητήματα που αφορούν την τοποθέτηση ή την απόσπαση των καθηγητών, των δασκάλων και των εκπαιδευτικών συμβούλων του σχολείου, οι οποίοι διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής και συνταξιοδοτήσεως που κατοχυρώνονται από το εθνικό καθεστώς τους.

4 — Μολονότι το γαλλικό κείμενο της προσφυγής κάνει λόγο για «écoles publiques» (δημόσια σχολεία), το πρωτότυπο χρησιμοποιεί την έκφραση «maintained schools», που αντιστοιχεί, όπως θα τονιστεί στη συνέχεια, σε «επιδοτούμενα» σχολεία.

5 — Βλ., επίσης, απόφαση της 14ης Ιουνίου 2011, C-196/09, Paul Miles κ.λπ. (Συλλογή 2011, σ. I-5105, σκέψη 39). Τα σχολεία παρέχουν πολυγλωσσική και πολυπολιτισμική εκπαίδευση στους μαθητές που φοιτούν σε νηπιαγωγεία και σε εκπαιδευτικά ιδρύματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως.

6 — Η ως άνω αιτιολογική σκέψη του προοιμίου επαναλαμβάνει, εν μέρει, το περιεχόμενο του άρθρου 165, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

7 — Το ανώτατο συμβούλιο αποτελείται ιδίως από εκπροσώπους υπουργείων των κρατών μελών και από ένα μέλος της Επιτροπής. Είναι επιφορτισμένο να εποπτεύει την εφαρμογή της Συμβάσεως και διαθέτει προς τούτο τις απαραίτητες εξουσίες για τη λήψη αποφάσεων σε ζητήματα εκπαιδευτικά, προϋπολογισμού και διοικητικά, σύμφωνα με το άρθρο 10 της Συμβάσεως.

10. Εξάλλου, από το καταστατικό του αποσπασμένου προσωπικού των ευρωπαϊκών σχολείων, που έγινε δεκτό από το ανώτατο συμβούλιο βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της Συμβάσεως και που ισχύει από 1ης Σεπτεμβρίου 1996, προκύπτει ότι η απόσπαση δεν μπορεί να υπερβαίνει καταρχήν τα 9 έτη.

11. Το ως άνω καταστατικό περιλαμβάνει επίσης διατάξεις σχετικές με τις αποδοχές και τους όρους εργασίας των εκπαιδευτικών που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα εν λόγω σχολεία. Ειδικότερα, το άρθρο 49 του καταστατικού προβλέπει ότι οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί λαμβάνουν, αφενός, τις εθνικές αποδοχές τους τις οποίες τους καταβάλλουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, και, αφετέρου, τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που το καταστατικό αυτό προβλέπει και των εθνικών αποδοχών, μετ' αφαίρεση των υποχρεωτικών κρατήσεων κοινωνικής ασφαλίσεως, η οποία καταβάλλεται από τα ευρωπαϊκά σχολεία (στο εξής: ευρωπαϊκό συμπλήρωμα). Επιπλέον, κατά το άρθρο 72, παράγραφος 1, του καταστατικού, το μέλος του προσωπικού που αφυπηρετεί δικαιούται, κατά την αναχώρησή του και υπό την προϋπόθεση ότι αυτή δεν είναι συνέπεια πειθαρχικού μέτρου, επίδομα αναχωρήσεως ανάλογο προς τον συμπληρωθέντα χρόνο υπηρεσίας μέχρι του ανωτάτου ορίου των 9 ετών. Η ως άνω αποζημίωση υπολογίζεται, κατά την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, βάσει της διαφοράς μεταξύ των τελευταίων βασικών ευρωπαϊκών αποδοχών του ενός και ημίσεος μηνός, πολλαπλασιαζομένων με ένα διορθωτικό συντελεστή που καθορίζεται για την οικεία χώρα καταγωγής, και των τελευταίων βασικών εθνικών αποδοχών του ενός και ημίσεος μηνός ανά έτος υπηρεσίας.

12. Αντιθέτως, το καταστατικό δεν προβλέπει συνταξιοδοτικό σύστημα για τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι εξακολουθούν να καταβάλλουν εισφορές στα εθνικά συστήματα κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους.

13. Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, που αφορά τις ιδιαιτερότητες του εκπαιδευτικού συστήματος στο Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει να σημειωθεί ότι αυτό υπάγεται στην αρμοδιότητα αποκεντρωμένων αρχών που βρίσκονται σε τρεις διαφορετικές περιφέρειες, ήτοι στην Αγγλία και την Ουαλία, που αποτελούν από κοινού μία μόνη περιφέρεια, στη Βόρεια Ιρλανδία και στη Σκωτία. Οι όροι εργασίας σε καθεμία από τις περιφέρειες αυτές είναι διαφορετικοί.

14. Όσον αφορά την περιφέρεια που αποτελείται από την Αγγλία και την Ουαλία, η οποία είναι η μοναδική περιφέρεια περί της οποίας γίνεται λόγος στην παρούσα διαφορά, η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών εργάζεται στην υπηρεσία επιδοτούμενων σχολείων («maintained schools»). Οι αποδοχές και οι όροι εργασίας των εκπαιδευτικών αυτών καθορίζονται με διάταγμα του αρμοδίου Υπουργού, ήτοι με την πράξη περί του καταστατικού και των αποδοχών των εκπαιδευτικών των σχολείων («School Teachers Pay and Conditions Document, στο εξής: STPCD), η οποία είναι δεσμευτική για κάθε σύμβαση εργασίας που συνάπτεται με επιδοτούμενο σχολείο.

15. Ορισμένοι εκπαιδευτικοί δεν εργάζονται σε επιδοτούμενο σχολείο, αλλά σε άλλου είδους σχολεία, όπως είναι για παράδειγμα τα δημόσια ανεξάρτητα και πολυκλαδικά σχολεία που χρηματοδοτούνται από χορηγούς (τα λεγόμενα «academies»), τα ιδιωτικά σχολεία, το ευρωπαϊκό σχολείο του Culham ή τα σχολεία που διευθύνονται από ξένες κυβερνήσεις. Για τα σχολεία αυτά, οι λεπτομέρειες λειτουργίας και οι όροι εργασίας που προβλέπει η STPCD είναι προαιρετικοί.

16. Η STPCD, όπως είχε το 2009, προβλέπει τα μισθολογικά κλιμάκια των αποδοχών, περιλαμβανομένων των ακόλουθων κύριων στοιχείων.

17. Για τους εκπαιδευτικούς προβλέπεται μια βασική μισθολογική κλίμακα με 6 κλιμάκια. Το κύριο κριτήριο εξελίξεως στα κλιμάκια αυτά είναι η αρχαιότητα, η οποία μετράται με τα έτη υπηρεσίας που συμπληρώνει ο εκπαιδευτικός. Γενικά, ο εργοδότης ενός εκπαιδευτικού πρέπει να δέχεται τη μετάβαση σε ανώτερο κλιμάκιο ανά κάθε έτος εργασίας του ενδιαφερομένου με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού. Έτσι, εξαιρέσει των εξαιρετικών περιπτώσεων μη ικανοποιητικών αποτελεσμάτων, οι προαγωγές στην κλίμακα αυτή είναι αυτόματες.

18. Το 2000 εισήχθη ένα νέο σύστημα καλούμενο «threshold pay». Κατ' εφαρμογήν του συστήματος αυτού, οι εκπαιδευτικοί στην Αγγλία και την Ουαλία, μόλις φθάσουν στο τελευταίο κλιμάκιο της βασικής μισθολογικής κλίμακας, μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα για να περάσουν στην επόμενη μισθολογική κλίμακα («post-threshold pay scale»), η οποία υποδιαιρείται σε τρία κλιμάκια (U1 έως U3). Οι εκπαιδευτικοί που επιθυμούν να υποβάλουν τέτοια υποψηφιότητα πρέπει να ικανοποιούν ορισμένα κριτήρια επαγγελματικής ικανότητας, να αποδεικνύουν τα προσόντα τους και να ζητήσουν αξιολόγηση των ικανοτήτων τους. Τα κριτήρια επαγγελματικής ικανότητας που πρέπει να ικανοποιούνται προβλέπονται από την πράξη «Professionnel Standards for Teachers» (επαγγελματικά κριτήρια κρίσεως εκπαιδευτικών). Στη σχετική αξιολόγηση προβαίνουν οι προϊστάμενοι των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, οι οποίοι οφείλουν να ελέγχουν αν ο κρινόμενος εκπαιδευτικός ικανοποιεί τα εν λόγω κριτήρια. Μόλις ο εκπαιδευτικός υπερβεί το προβλεπόμενο όριο και φτάσει στην ανώτερη κλίμακα («post-threshold teacher»), οι προαγωγές σε αυτήν δεν είναι αυτόματες αλλά εξαρτώνται από τα αποτελέσματα των ετησίων συνεντεύξεων αξιολογήσεως.

19. Η STPCD προβλέπει, ακόμη, για τα επιδοτούμενα σχολεία τη δυνατότητα δημιουργίας θέσεων εργασίας για «εξαίρετους εκπαιδευτικούς» («Excellent Teachers» στο εξής: ET) και για «εκπαιδευτικούς με ειδικά προσόντα» («Advanced Skills Teacher» στο εξής: AST), στις οποίες έχει εφαρμογή διαφορετική μισθολογική κλίμακα (AST 1 έως AST 18), καθώς και θέσεις εργασίας που παρέχουν δικαίωμα σε «επίδομα εκπαιδευτικών ευθυνών» («Teaching and Learning Responsibility Payments» στο εξής: TLRP). Ο εκπαιδευτικός δεν μπορεί να κατέχει περισσότερες της μιας τέτοιων θέσεων εργασίας ταυτοχρόνως.

20. Οι εκπαιδευτικοί που επιθυμούν την υπαγωγή τους στο «Excellent Teacher Scheme» πρέπει να βρίσκονται από διετίας τουλάχιστον στο τελευταίο από τα τρία κλιμάκια της ανώτερης μισθολογικής κλίμακας και να αποδεικνύουν ότι έχουν ειδικά επαγγελματικά προσόντα, βάσει των προβλεπόμενων για τους εκπαιδευτικούς επαγγελματικών κριτηρίων. Ωστόσο, δεν μπορούν να ζητούν σχετική αξιολόγηση παρά μόνο προς πλήρωση κενής θέσεως ET στο δικό τους σχολείο. Οι ως άνω αξιολογήσεις πραγματοποιούνται από εξωτερικούς αξιολογητές, προς κατοχύρωση του ομοιόμορφου χαρακτήρα της διαδικασίας αξιολογήσεως. Επιπλέον των συνήθων καθηκόντων τους στην αίθουσα διδασκαλίας, οι ET προορίζονται να έχουν σημαντικό ρόλο στα σχολεία τους, βοηθώντας τους άλλους καθηγητές να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους και συμβάλλοντας στην πραγματοποίηση των εκπαιδευτικών σκοπών με εξύψωση του εκπαιδευτικού επιπέδου του σχολείου.

21. Για να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε θέσεις εργασίας AST, οι υποψήφιοι δεν απαιτείται οπωσδήποτε να έχουν υπερβεί το σχετικό όριο, πρέπει όμως να ικανοποιούν τα «post-threshold teacher standards», δηλαδή τα επαγγελματικά κριτήρια ικανοτήτων που προβλέπονται για τους ET, καθώς και εκείνα που προβλέπονται ειδικά για τους AST, όπως προσδιορίζονται βάσει των επαγγελματικών κριτηρίων που ισχύουν για τους εκπαιδευτικούς. Οι σχετικές αξιολογήσεις πραγματοποιούνται από εξωτερικούς αξιολογητές. Οι θέσεις εργασίας αυτές συνεπάγονται πρόσθετες ευθύνες. Οι εκπαιδευτικοί AST οφείλουν να αφιερώνουν, καταρχήν, το 80 % του χρόνου εργασίας τους στη διδασκαλία και το υπόλοιπο του χρόνου τους σε συμπληρωματικά καθήκοντα, τα οποία εκτελούνται μαζί με εκπαιδευτικούς από άλλα σχολεία ή προς όφελος αυτών. Σε αντίθεση με τις θέσεις εργασίας ET, οι θέσεις AST συνεπάγονται, επομένως, συνεργασία με άλλα σχολεία.

22. Τέλος, οι θέσεις εργασίας TLRP είναι ανοιχτές σε κάθε εκπαιδευτικό με διδακτικά καθήκοντα σε σχολείο, χωρίς να απαιτείται ο ενδιαφερόμενος να έχει υπερβεί το όριο. Τα ως άνω επιδόματα, που αφορούν ειδικές θέσεις στη δομή του προσωπικού ενός σχολείου και όχι άτομα με ειδικά προσόντα, χορηγούνται στους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν «πρόσθετη διαρκή ευθύνη στο πλαίσιο της δομής του προσωπικού» του σχολείου. Αποτελούν την ανταμοιβή για ευθύνες που υπερβαίνουν εκείνες των εκπαιδευτικών οι οποίοι ασκούν τα καθήκοντά τους στην αίθουσα διδασκαλίας και αφορούν ιδίως την παροχή αρωγής σε μαθητές εκτός αίθουσας διδασκαλίας ή την ιδιαίτερη προσφορά του εκπαιδευτικού όσον αφορά τον προσδιορισμό της διδακτέας ύλης ή την κατάρτιση του προγράμματος.

23. Ανεξάρτητα από το είδος του σχολείου προελεύσεώς τους, όλοι οι εκπαιδευτικοί του Ηνωμένου Βασιλείου μπορούν να τοποθετούνται στα ευρωπαϊκά σχολεία.

24. Εντούτοις, οι εκπαιδευτικοί που τοποθετούνται στα ευρωπαϊκά σχολεία δεν διατηρούν τη συμβατική σχέση με τον προηγούμενο εργοδότη τους, αλλά συνάπτουν, στο πλαίσιο της τοποθετήσεως αυτής, νέα σύμβαση εργασίας με το Υπουργείο Παιδικής Ηλικίας, Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και Οικογένειας («Department for Children, Schools and Families», στο εξής: Υπουργείο Παιδείας).

25. Η ως άνω σύμβαση ορίζει, για τους εκπαιδευτικούς από την Αγγλία και την Ουαλία, ότι η STPCD δεν έχει εφαρμογή στους εκπαιδευτικούς των ευρωπαϊκών σχολείων. Εντούτοις, διευκρινίζεται ότι οι εθνικοί μισθοί που καταβάλλονται μηνιαίως στους εκπαιδευτικούς που είναι τοποθετημένοι στα σχολεία αυτά καθορίζονται σύμφωνα με τη βασική μισθολογική κλίμακα που προβλέπει η STPCD και ότι θα καταβάλλονται οι ετήσιες μισθολογικές αυξήσεις που αποφασίζονται κατόπιν διαπραγματεύσεων σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες έχουν εφαρμογή δυνάμει της STPCD. Ορίζεται ότι δεν μπορεί να καταβάλλεται καμία άλλη συμπληρωματική παροχή επιπλέον του εθνικού μισθού και ότι ο τοποθετημένος στα ευρωπαϊκά σχολεία εκπαιδευτικός, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς του στα σχολεία αυτά, δεν μπορεί να ζητήσει να προαχθεί σε μεγαλύτερη μισθολογική κλίμακα, να λάβει συμπληρωματικά επιδόματα ή να υπαχθεί σε ειδικό καθεστώς προβλεπόμενο από την STPCD. Τέλος, η ως άνω σύμβαση εργασίας προβλέπει ότι η υπηρεσία σε ευρωπαϊκό σχολείο δίδει δικαίωμα συντάξεως βάσει του συνταξιοδοτικού συστήματος των εκπαιδευτικών στην Αγγλία και την Ουαλία και ότι οι εισφορές στο σύστημα αυτό θα στηρίζονται αποκλειστικά στον εθνικό μισθό.

26. Κατόπιν της υποβολής μεγάλου αριθμού καταγγελιών εκ μέρους Βρετανών εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία και πολλών επερωτήσεων στο Κοινοβούλιο, η Επιτροπή προέβη επανειλημμένως σε διαβήματα από το 2000 στους διαδοχικούς Υπουργούς Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου, κάνοντας λόγο περί του ασυμβιβάστου προς τη Σύμβαση της αποφάσεως κατά την οποία οι Βρετανοί εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία δεν έχουν πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα σε συνάρτηση με τις ικανότητές τους. Μετά από μια πρώτη ανταλλαγή εγγράφων κατά τη διάρκεια των ετών 2000 και 2001, καθώς και μια δεύτερη το 2007, δεν κατέστη δυνατό να επιλυθεί η διαφορά. Η Επιτροπή ζήτησε τότε να εξεταστεί το ζήτημα κατά τις συνεδριάσεις του ανωτάτου συμβουλίου από τις 20 μέχρι τις 22 Οκτωβρίου 2008. Στις 20 Νοεμβρίου 2008 πραγματοποιήθηκε τηλεδιάσκεψη μεταξύ εκπροσώπων της Επιτροπής και του Υπουργείου, η οποία ωστόσο δεν κατέληξε σε διακανονισμό της διαφοράς. Στις 13 Ιανουαρίου 2009 η Επιτροπή υπέβαλε στο ανώτατο συμβούλιο ένα τελευταίο αίτημα προκειμένου να διευθετηθεί η κατάσταση, δηλώνοντας παράλληλα ότι αν δεν υπάρξει κανένα αποτέλεσμα, θα ήταν υποχρεωμένη να προσφύγει στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 26 της Συμβάσεως.

27. Το ζήτημα της ερμηνείας των άρθρων 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, και 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως των ευρωπαϊκών σχολείων εξετάστηκε κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων του ανωτάτου συμβουλίου της 20ής και της 21ης Ιανουαρίου 2009. Κατόπιν των συνεδριάσεων αυτών, το ανώτατο συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να επιλύσει τη διαφορά και σημείωσε την πρόθεση της Επιτροπής να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου κατά του Ηνωμένου Βασιλείου ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή διατάξεων του κοινοτικού δικαίου δυνάμει του άρθρου 26 της Συμβάσεως, σε συνδυασμό με τα άρθρα 10 ΕΚ και 39 ΕΚ.

28. Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 18 Δεκεμβρίου 2009 η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

29. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αποσπασμένοι από τα κράτη μέλη εκπαιδευτικοί θα έχουν, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους, τις ίδιες δυνατότητες βαθμολογικής και μισθολογικής προαγωγής με αυτές που έχουν οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι εργάζονται εντός του κράτους μέλους αυτού και ότι ο αποκλεισμός ορισμένων αποσπασμένων από το Ηνωμένο Βασίλειο εκπαιδευτικών,

κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους, από τις ευνοϊκότερες μισθολογικές κλίμακες (γνωστές ως «threshold pay», «excellent teacher system» ή «advanced skills teachers») και από άλλες επιπλέον αποδοχές (όπως είναι τα «teaching and learning responsibility payments»), καθώς και από την εξέλιξη στην υφιστάμενη μισθολογική κλίμακα που ισχύει για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία στην Αγγλία και στην Ουαλία, είναι αντίθετος προς τα άρθρα 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, και 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως.

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

30. Το Ηνωμένο Βασίλειο καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

31. Οι ως άνω διάδικοι αγόρευσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στις 4 Μαΐου 2011.

II – Ανάλυση

32. Όπως τονίστηκε στην αρχή, τα αιτήματα της Επιτροπής υποδιαιρούνται σε δύο σκέλη. Το πρώτο αφορά, μάλλον γενικά, την ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, ενώ το δεύτερο, πιο συγκεκριμένο, αφορά, κατ' ουσίαν, την εξέλιξη της σταδιοδρομίας ορισμένων εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι από το Ηνωμένο Βασίλειο στα ευρωπαϊκά σχολεία κατά τη διάρκεια της περιόδου τοποθετήσεως.

33. Το διττό αυτό αίτημα αντιστοιχεί προς το γράμμα της ρήτρας διαιτησίας την οποία προβλέπει το άρθρο 26 της Συμβάσεως, κατά το οποίο το Δικαστήριο είναι μόνο αρμόδιο να αποφαίνεται στις διαφορές μεταξύ των συμβαλλομένων μερών όσον αφορά «την ερμηνεία και την εφαρμογή» της Συμβάσεως που δεν μπορούν να επιλυθούν στο πλαίσιο του ανωτάτου συμβουλίου.

34. Έστω και αν δεν είναι απολύτως ευδιάκριτη η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών σκελών, όπως συνάγεται από τα υπομνήματα των διαδίκων, θα ακολουθήσω εντούτοις την προσέγγιση που υποστηρίζεται με την προσφυγή της Επιτροπής.

Α — *Επί της ερμηνείας του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως*

35. Όπως προανέφερα εισαγωγικώς, το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως αναθέτει στο ανώτατο συμβούλιο το έργο του προσδιορισμού ετησίως των αναγκών σε εκπαιδευτικό προσωπικό των ευρωπαϊκών σχολείων, μεριμνώντας για την ισότιμη κατανομή των θέσεων εργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Η διάταξη αυτή προβλέπει επίσης ότι το ανώτατο συμβούλιο «ρυθμίζει, από κοινού με τις κυβερνήσεις, τα ζητήματα που αφορούν την τοποθέτηση ή την απόσπαση των [εκπαιδευτικών], οι οποίοι διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής και συνταξιοδοτήσεως που κατοχυρώνονται από το εθνικό καθεστώς τους».

36. Όσον αφορά την ερμηνεία της τελευταίας περιόδου του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει, αφενός, ότι αυτή επιβάλλει μιαν υποχρέωση στα κράτη μέλη και παρέχει ένα δικαίωμα στους αποσπασμένους ή τοποθετημένους εκπαιδευτικούς και, αφετέρου, ότι ο όρος «προαγωγή» πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως έτσι ώστε να καλύπτει τα διάφορα εθνικά συστήματα αποδοχών που ισχύουν για τους εκπαιδευτικούς σε περίπτωση αποσπάσεως ή τοποθετήσεως, περιλαμβανομένης της κατατάξεως σε ανώτερη μισθολογική κλίμακα.

37. Το Ηνωμένο Βασίλειο διαφωνεί πλήρως με την ερμηνεία αυτή. Φρονεί, πρώτον, ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως απευθύνεται αποκλειστικά στο ανώτατο συμβούλιο, χωρίς να επιβάλλει υποχρεώσεις στα κράτη μέλη. Η διάταξη αυτή ζητεί από το εν λόγω συμβούλιο να σέβεται τις εθνικές ρυθμίσεις στον τομέα των προαγωγών και της συνταξιοδοτήσεως όταν το όργανο αυτό ασκεί τις

διοικητικές αρμοδιότητές του. Κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Σύμβαση επιβάλλει στα κράτη μέλη να σέβονται τη δική τους νομοθεσία. Δεύτερον, το Ηνωμένο Βασίλειο φρονεί ότι ο όρος «προαγωγή» αφορά αποκλειστικά την εξέλιξη του εκπαιδευτικού σε ανώτερη θέση συνεπαγόμενη περισσότερες ευθύνες στο πλαίσιο της δομής των σχολείων, όπως είναι οι θέσεις των κύριων εκπαιδευτικών («head teachers») και των βοηθών κύριων εκπαιδευτικών («deputy head teachers»).

38. Κατ' ουσίαν, συμφωνώ με την ερμηνεία που προτείνει η Επιτροπή.

39. Είναι ασφαλώς αληθές ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως εντάσσεται σε κεφάλαιο αφορών τις αρμοδιότητες του ανωτάτου συμβουλίου και ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, της Συμβάσεως αυτής αναφέρεται στις αποφάσεις που λαμβάνει το εν λόγω συμβούλιο βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 4.

40. Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο, το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως δεν απευθύνεται μόνο στο ανώτατο συμβούλιο αλλά και στα κράτη μέλη, ως συμβαλλόμενα μέρη, όπως αναφέρει ρητώς η προτελευταία περίοδος του εν λόγω άρθρου που κάνει λόγο για «κυβερνήσεις».

41. Προβλέποντας ότι οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής και τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το εθνικό τους καθεστώς, η διάταξη αυτή αποσκοπεί όχι να εξαρτήσει τη διατήρηση τέτοιων δικαιωμάτων από μια απόφαση του ανωτάτου συμβουλίου, αλλά να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να φροντίζουν ώστε οι εκπαιδευτικοί αυτοί να μην περιέρχονται σε δυσμενή θέση εξαιτίας της, εκ φύσεως προσωρινής, αποσπάσεώς τους ή τοποθετήσεώς τους στα ευρωπαϊκά σχολεία.

42. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο, πιστεύω ότι μια τέτοια δυσμενής μεταχείριση δεν μπορεί να αποκλείεται απλώς με το επιχείρημα ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να τηρεί τους δικούς του εθνικούς κανόνες.

43. Πράγματι, ελλείψει συμβατικής υποχρεώσεως που να εξασφαλίζει υπέρ των αποσπασμένων εκπαιδευτικών ότι αυτοί θα «διατηρούν» («retain») τα δικαιώματα προαγωγής και συνταξιοδοτήσεως που κατοχυρώνονται από το «εθνικό καθεστώς τους» («national rules»), δηλαδή εκείνα τα οποία θα είχαν αν εξακολουθούσαν να εργάζονται εντός του κράτους μέλους καταγωγής τους, οι εν λόγω εθνικοί κανόνες («εθνικό καθεστώς») θα μπορούσαν εύκολα να τροποποιηθούν ή να διαρρυθμιστούν από τα κράτη μέλη σε συνάρτηση ακριβώς με ορισμένες ειδικές καταστάσεις, περιλαμβανομένων εκείνων που συνεπάγονται γενικά μετάβαση σε άλλο κράτος μέλος, όπως στην περίπτωση της συντριπτικής πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών του Ηνωμένου Βασιλείου που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία.

44. Επομένως, δεν πιστεύω ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει υποχρεώσεις αποκλειστικά στο ανώτατο συμβούλιο, ειδάλλως το άρθρο αυτό θα καθίστατο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, καθόσον η θέσπιση και το περιεχόμενο των κανόνων περί προαγωγών και συντάξεων των εκπαιδευτικών που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο.

45. Όσον αφορά τη δυνατότητα «προαγωγής», πρέπει να σημειωθεί ότι το κείμενο στην αγγλική γλώσσα του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως χρησιμοποιεί τον όρο «promotion», πράγμα το οποίο μπορεί εν μέρει να εξηγήσει τις διαφωνίες σχετικά με τη λέξη αυτή. Μολονότι από την ανάγνωση των άλλων γλωσσικών αποδόσεων της Συμβάσεως δεν συνάγεται μια σαφής ένδειξη παρέχουσα τη δυνατότητα να προσδιοριστεί ποιος από τους δύο αυτούς όρους υπερέχει, πιστεύω ότι, ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιούμενο όρο, δεδομένου ότι σκοπός του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως είναι, όπως εξέθεσα, να αποφεύγεται το ενδεχόμενο το χρονικό διάστημα της αποσπάσεως ή της τοποθετήσεως να αποτελεί αφορμή για να

περιέρχονται σε δυσμενή θέση οι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, δεν μπορεί να γίνεται δεκτό, όπως προτείνει το Ηνωμένο Βασίλειο, τα δικαιώματα που πρέπει να διατηρούν οι εν λόγω εκπαιδευτικοί να περιορίζονται στην πρόσβαση σε θέσεις εργασίας με τίτλο που δηλώνει μια ανώτερη βαθμίδα στην ιεραρχία των εθνικών σχολείων και συνεπάγεται αυξημένες ευθύνες.

46. Κατά τα λοιπά, το ίδιο το περιεχόμενο του όρου «προαγωγή» δεν μπορεί να περιορίζεται στην πρόσβαση σε τέτοιες θέσεις εργασίας. Πράγματι, ο όρος αυτός χρησιμοποιείται επίσης ευρέως, όπως προκύπτει από το σύστημα προαγωγών στην υπαλληλική ιεραρχία της Ένωσης, για την πρόσβαση σε κλιμάκια μιας και της αυτής σταδιοδρομίας (όπως αυτής των βοηθών ή των υπαλλήλων διοικήσεως), πράγμα που έχει ως συνέπεια την καταβολή υψηλότερων αποδοχών, χωρίς να συνεπάγεται διαφορετικό τίτλο ή περαιτέρω ευθύνες. Η προαγωγή υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως αφορά, επομένως, κατά τη γνώμη μου, μια κατάσταση εξελίξεως της επαγγελματικής σταδιοδρομίας. Η ερμηνεία αυτή παρέχει τη δυνατότητα εξασφαλίσεως της πλέον ομοιόμορφης εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, λαμβανομένης υπόψη της ποικιλίας των εθνικών συστημάτων προαγωγών και αποδοχών.

47. Στο παρόν στάδιο, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα μέρη να μεριμνούν ώστε οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία να διατηρούν, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους ή της τοποθετήσεώς τους, το δικαίωμα εξελίξεως της σταδιοδρομίας τους, καθώς και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το εθνικό καθεστώς τους.

48. Απομένει να εξεταστεί ένα τελευταίο σημείο το οποίο, μολονότι προβλήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο προς αποκλεισμό της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως στο έδαφός του, αφορά ωστόσο, από μια ορισμένη πλευρά, την ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Το εν λόγω σημείο αφορά τρεις όρους, που παρατίθενται κατωτέρω εντός εισαγωγικών, οι οποίοι περιλαμβάνονται στην έκφραση «δικαιώματα» προαγωγής «που κατοχυρώνονται» από το «εθνικό καθεστώς τους».

49. Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, την άποψη ότι η έκφραση αυτή πρέπει να ερμηνευθεί κατά γράμμα και στενά. Λαμβανομένων, όμως, υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του βρετανικού εκπαιδευτικού συστήματος, υπέρ των εκπαιδευτικών της Αγγλίας και της Ουαλίας που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία δεν υφίσταται κανένα «δικαίωμα» προαγωγής που να «κατοχυρώνεται» από κάποιο «εθνικό καθεστώς τους».

50. Μολονότι στο παρόν στάδιο της συλλογιστικής πρέπει να περιοριστούμε στις πτυχές της επιχειρηματολογίας αυτής που αφορούν την ερμηνεία της επίμαχης εκφράσεως, φρονώ εντούτοις ότι είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, όπως και τα λοιπά κράτη μέλη, ουδόλως απαλλάσσονται, για οποιονδήποτε λόγο, από την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως.

51. Κατά συνέπεια, μολονότι είναι απολύτως δυνατό, λόγω των ιδιαιτεροτήτων του εκπαιδευτικού συστήματος του κράτους μέλους αυτού, οι εκπαιδευτικοί στην Αγγλία και την Ουαλία να μην έχουν την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή του εργαζομένου σε δημόσιο οργανισμό, σε αντίθεση με όσα προβλέπονται σε ορισμένα άλλα κράτη μέλη, εντούτοις η υποχρέωση που επιβάλλει το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της Συμβάσεως πρέπει να ισχύει για όλα τα συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση αυτή, δηλαδή ιδίως για το σύνολο των κρατών μελών, παρά τις ως άνω ενδεχόμενες ιδιαιτερότητες.

52. Επομένως, κατά την άποψή μου, όσον αφορά την αναφορά στο «εθνικό καθεστώς», που περιλαμβάνεται στη γαλλική [και την ελληνική] απόδοση του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, πρέπει να επιδεικνύεται κάποια ελαστικότητα σε συνάρτηση ακριβώς με τα χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού συστήματος των κρατών μελών, έτσι ώστε η διάταξη αυτή να μπορεί να διατηρεί την πρακτική της αποτελεσματικότητα και να εφαρμόζεται στο έδαφος καθενός από τα εν λόγω κράτη. Αυτός είναι επίσης κατ' εμέ ο λόγος για τον οποίο η αγγλική απόδοση,

όπως και άλλες γλωσσικές αποδόσεις, της διατάξεως αυτής, δεν περιέχουν την έκφραση «εθνικό καθεστώς», που θα ήταν κάπως παράταιρη όσον αφορά την ιδιαίτερη κατάσταση του Ηνωμένου Βασιλείου —ή και όσον αφορά άλλα κράτη μέλη όπου, σε συνάρτηση με την κατανομή των αρμοδιοτήτων στον τομέα της παιδείας, αυτή αποτελεί προνόμιο ενδοκρατικών οργάνων— αλλά αφορά, γενικότερα, τη διατήρηση του δικαιώματος προαγωγής που κατοχυρώνεται από «εθνικούς κανόνες» («national rules») [8], υπό την έννοια των κανόνων που θεσπίζουν τα κράτη μέλη.

53. Όσον αφορά το «δικαίωμα» προαγωγής «που κατοχυρώνεται» από τέτοιους εθνικούς κανόνες, επιβάλλεται κατά την άποψή μου η υπέρβαση της γραμματικής και αυστηρής ερμηνείας των δύο αυτών όρων. Όπως ήδη εξέθεσα στο πλαίσιο της ερμηνείας του όρου «προαγωγή», η ερμηνεία αυτή πρέπει να εστιάζεται στον σκοπό της επίμαχης διατάξεως, η οποία αποσκοπεί ακριβώς να αποφεύγεται το ενδεχόμενο να περιέρχονται σε δυσμενή θέση οι εκπαιδευτικοί κράτους μέλους που είναι τοποθετημένοι ή αποσπασμένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, λόγω της στερήσεως των δικαιωμάτων προαγωγής και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που θα είχαν αυτοί αν είχαν διατηρήσει τη θέση εργασίας τους σε εκπαιδευτικά ιδρύματα του κράτους μέλους καταγωγής τους.

54. Αντιθέτως προς όσα διατείνεται το Ηνωμένο Βασίλειο, επομένως, το «δικαίωμα» προαγωγής δεν πρέπει να περιορίζεται οπωσδήποτε και αποκλειστικά στις καταστάσεις όπου προβλέπεται ένα δικαίωμα αυτόματων προαγωγών βάσει αρχαιότητας. Επιπλέον του ότι το επιχείρημα αυτό φαίνεται ότι αντιφάσκει προς τον προηγουμένως εξετασθέντα ισχυρισμό του ίδιου κράτους μέλους, κατά τον οποίο η έννοια της προαγωγής πρέπει να περιορίζεται στην πρόσβαση σε θέση εργασίας με τίτλο που δηλώνει μια ανώτερη βαθμίδα στην ιεραρχία των εθνικών σχολείων και συνεπάγεται αυξημένες ευθύνες, η αποδοχή ενός τέτοιου επιχειρήματος θα περιόριζε την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως σε καταστάσεις όπου η εφαρμογή αυτή δεν θα δικαιολογείτο ούτε καν βάσει γραμματικής ερμηνείας της διατάξεως αυτής.

55. Επομένως, η υποχρέωση των κρατών μελών συνίσταται στη διατήρηση υπέρ των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι ή αποσπασμένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία του δικαιώματος σχετικά με την εξέλιξη στη σταδιοδρομία τους το οποίο θα είχαν αν αυτοί εξακολουθούσαν να απασχολούνται εντός του κράτους μέλους καταγωγής τους. Έτσι, σε συνάρτηση με το περιεχόμενο των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει καθένα από τα κράτη μέλη στους εκπαιδευτικούς του, το δικαίωμα αυτό μπορεί να έχει, για παράδειγμα, τη μορφή ενός πραγματικού δικαιώματος προαγωγής ή απλώς ενός δικαιώματος συμμετοχής στις διαδικασίες που παρέχουν τη δυνατότητα εξελίξεως στην επαγγελματική σταδιοδρομία τους. Το περιεχόμενο του δικαιώματος σχετικά με τις προαγωγές, επομένως, μπορεί να ποικίλλει αναλόγως του κάθε κράτους μέλους. Αντιθέτως, δεν μπορεί να είναι πιο περιορισμένο έναντι εκείνου που θα είχαν οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία αν διατηρούσαν τη θέση τους στο εκπαιδευτικό ίδρυμα του κράτους καταγωγής τους, όπως αυτό που έχουν οι συνάδελφοί τους που εξακολουθούν να εργάζονται εντός του ίδιου κράτους μέλους. Κάθε διαφορετική ερμηνεία θα αναιρούσε τη «διατήρηση» του δικαιώματος προαγωγής που κατοχυρώνεται από τους σχετικούς εθνικούς κανόνες, όπως προβλέπει υπέρ των εκπαιδευτικών αυτών το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως.

56. Επομένως, προτείνω να δοθεί η ακόλουθη απάντηση στο πρώτο σκέλος της προσφυγής της Επιτροπής: το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα μέρη να μεριμνούν ώστε οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία να διατηρούν, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους ή της τοποθετήσεώς τους, τα δικαιώματα επαγγελματικής εξελίξεως και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που προβλέπουν οι εθνικοί κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής τους οι οποίοι θα ίσχυαν στην περίπτωσή τους αν αυτοί εξακολουθούσαν να εργάζονται σε εκπαιδευτικό ίδρυμα του εν λόγω κράτους μέλους.

8 — Μια παρόμοια έκφραση χρησιμοποιείται στο γερμανικό («der Regelung ihres Herkunftsstaates») και στο ισπανικό κείμενο («normativas nacionales») του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, κατά πάσα πιθανότητα λόγω του γεγονότος ότι η εκπαίδευση εντός των κρατών μελών αυτών δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα των κεντρικών οργάνων τους.

57. Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος της προσφυγής, που αφορά, πιο συγκεκριμένα, τη στάση του Ηνωμένου Βασιλείου έναντι των προαγωγών των εκπαιδευτικών που τοποθετεί στα ευρωπαϊκά σχολεία πρέπει τώρα να εξεταστεί σε σχέση με την ερμηνεία που δόθηκε προηγουμένως.

Β — *Επί της στάσεως του Ηνωμένου Βασιλείου έναντι των προαγωγών των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεως αυτής*

58. Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους της προσφυγής, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ορισμένοι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι από το Ηνωμένο Βασίλειο στα ευρωπαϊκά σχολεία πρέπει να έχουν τη δυνατότητα προσβάσεως, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεως αυτής, στην ανώτερη κλίμακα αποδοχών («post-threshold pay scale»), στις θέσεις (ET και AST) και στα επιδόματα (TLRP) που προβλέπει η STPCD, καθώς και στην εξέλιξη στην υφιστάμενη μισθολογική κλίμακα, όπως και οι συνάδελφοί τους εκπαιδευτικοί που εξακολουθούν να εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία της Αγγλίας και της Ουαλίας.

59. Όπως είναι διατυπωμένο το σκέλος αυτό, και αντιθέτως προς όσα υποστήριξε με διάφορες ευκαιρίες το Ηνωμένο Βασίλειο κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, οι αιτιάσεις της Επιτροπής δεν αφορούν, επομένως, την κατάσταση *όλων* των εκπαιδευτικών από την Αγγλία και την Ουαλία που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, αλλά αποκλειστικά μια συγκεκριμένη κατηγορία αυτών, για τους οποίους ζητεί ίση μεταχείριση στον τομέα των προαγωγών με τους συναδέλφους τους που εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία.

60. Ανεξάρτητα από τη διαφωνία των διαδίκων όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της STPCD ως εθνικού καθεστώτος υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως —διαφωνία στην οποία θα επανέλθω αργότερα— είναι σαφές ότι ένα ορισμένο μέρος της κατηγορίας των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία περί της οποίας γίνεται λόγος στο δεύτερο σκέλος της προσφυγής της Επιτροπής περιλαμβάνει εκείνους οι οποίοι, πριν από την τοποθέτησή τους, μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, δηλαδή τους εκπαιδευτικούς που είχαν φτάσει, προ της τοποθετήσεώς τους, στο τελευταίο κλιμάκιο (M6) της βασικής μισθολογικής κλίμακας που προβλέπει η STPCD[9]. Πρέπει επίσης να περιλαμβάνει, κατά την άποψή μου, τους εκπαιδευτικούς που εξελίχθηκαν στη βασική κλίμακα και βρέθηκαν στο τελευταίο κλιμάκιο της κλίμακας αυτής κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους και οι οποίοι, κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, θα μπορούσαν να υποβάλουν υποψηφιότητα για την πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα ή/και στις θέσεις που μνημονεύονται στην προσφυγή της Επιτροπής αν οι εκπαιδευτικοί αυτοί δεν είχαν υποχρεωθεί να παραιτηθούν από μια τέτοια υποψηφιότητα στο πλαίσιο της συμβάσεως με το Υπουργείο Παιδείας. Πράγματι, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι από το Ηνωμένο Βασίλειο στα ευρωπαϊκά σχολεία υπάγονται στη βασική κλίμακα της STPCD. Αφετέρου, κατά τις εξηγήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου, οι εκπαιδευτικοί αυτοί συνέχισαν να εξελίσσονται στην εν λόγω κλίμακα και, ενδεχομένως, έφτασαν στο τελευταίο κλιμάκιο της κλίμακας αυτής κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους αυτής.

61. Αντιθέτως, είναι πολύ λιγότερο πρόδηλο, λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεως του δευτέρου αυτού σκέλους των αιτημάτων της Επιτροπής, ότι η σχετική κατηγορία εκπαιδευτικών περιλαμβάνει όχι μόνον τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι, πριν από την τοποθέτησή τους, εργάζονταν σε επιδοτούμενα εκπαιδευτικά ιδρύματα, δηλαδή σε σχολεία που υπάγονταν υποχρεωτικά στην STPCD, αλλά επίσης εκπαιδευτικούς που εργάζονταν στην υπηρεσία μη επιδοτούμενων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και τα οποία, επομένως, είχαν απλώς δυνατότητα εφαρμογής της STPCD.

9 — Πράγμα το οποίο, κατά τις εξηγήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου, αντιστοιχεί σε 53 εκπαιδευτικούς επί συνόλου 250 τοποθετημένων στα ευρωπαϊκά σχολεία κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς.

62. Πριν εξετάσω το σημείο αυτό, είναι πιστεύω σημαντικό να διευκρινιστεί το ζήτημα του χαρακτηρισμού της STPCD έναντι του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως.

63. Όπως προανέφερα, το Ηνωμένο Βασίλειο διατείνεται ότι η STPCD δεν αποτελεί το εθνικό καθεστώς ή τους εθνικούς κανόνες υπό την έννοια του άρθρου αυτού, διότι μεγάλος αριθμός εκπαιδευτικών στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν καλύπτεται από την πράξη αυτή.

64. Η ως άνω επιχειρηματολογία δεν με πείθει.

65. Είναι ασφαλώς ακριβές ότι οι προϋποθέσεις εργασίας και αμοιβής που προβλέπει η πράξη αυτή, εκδοθείσα με διάταγμα του Υπουργού Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου, δεν έχουν εφαρμογή αυτομάτως στο σύνολο των εκπαιδευτικών στην Αγγλία και την Ουαλία.

66. Εντούτοις, η εφαρμογή της είναι υποχρεωτική για όλους τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σε επιδοτούμενα εκπαιδευτικά ιδρύματα [10], και προαιρετική για εκείνους που εργάζονται σε ανεξάρτητα σχολεία [11]. Επιπλέον, όπως προανέφερα και όπως παραδέχθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η βασική κλίμακα την οποία προβλέπει η STPCD δεσμεύει όλους τους εκπαιδευτικούς στην Αγγλία και την Ουαλία που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία δυνάμει της συμβάσεως την οποία συνάπτουν οι τελευταίοι με το Υπουργείο Παιδείας, παρά το ότι ορισμένοι από αυτούς εργάζονταν πριν από την απόσπασή τους σε ανεξάρτητα σχολεία που, ενδεχομένως, δεν εφάρμοζαν ή, τουλάχιστον, δεν εφάρμοζαν πλήρως τους όρους εργασίας και αμοιβής που προβλέπει η STPCD.

67. Δεδομένου ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν ανέφερε ποια άλλη νομοθετική πράξη θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «εθνικό καθεστώς» υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, συνάγεται ότι μόνον η STPCD είναι ικανή να έχει τα χαρακτηριστικά ενός τέτοιου εθνικού καθεστώτος, ειδάλλως θα διαπιστωνόταν ένα απαράδεκτο νομικό κενό όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο.

68. Επίσης σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν πιστεύω ότι το να γίνει δεκτό ότι η STPCD συνιστά εθνικό καθεστώς, υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, ισοδυναμεί με χορήγηση στους αποσπασμένους ή τοποθετημένους στα ευρωπαϊκά σχολεία εκπαιδευτικούς δικαιωμάτων τα οποία αυτοί δεν θα μπορούσαν να έχουν δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας και, επομένως, με παράβαση του άρθρου 165 ΣΛΕΕ.

69. Πράγματι, είναι σαφές ότι το αντικείμενο της προσφυγής της Επιτροπής δεν είναι να υποχρεωθεί το Ηνωμένο Βασίλειο να μεταρρυθμίσει την οργάνωση του εκπαιδευτικού του συστήματος έτσι ώστε να χορηγήσει στους αποσπασμένους ή τοποθετημένους στα ευρωπαϊκά σχολεία εκπαιδευτικούς δικαιώματα τα οποία δεν θα μπορούσαν να έχουν αν είχαν παραμείνει στη θέση τους στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η επιδίωξη ενός τέτοιου σκοπού θα ήταν αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 165, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το περιεχόμενο του οποίου επαναλαμβάνεται εξάλλου στο προοίμιο της Συμβάσεως, όπως είχα ήδη την ευκαιρία να υπενθυμίσω [12].

70. Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του εκπαιδευτικού συστήματος του Ηνωμένου Βασιλείου, το δικαίωμα προαγωγής που πρέπει «να διατηρούν», υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία πρέπει να περιλαμβάνει αυτό που θα τους παρεχόταν αν εξακολουθούσαν να εργάζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο όπως οι συνάδελφοί τους στην Αγγλία και την

10 — Ήτοι, κατά τις ενδείξεις του Ηνωμένου Βασιλείου, 435 000 άτομα.

11 — Δηλαδή, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, ένα απροσδιόριστο ποσοστό των 89 000 εκπαιδευτικών που απασχολούνται σε τέτοιου είδους σχολεία στην Αγγλία και στην Ουαλία.

12 — Βλ. υποσημείωση 6 των ανά χείρας προτάσεων.

Ουαλία. Όμως, όπως ρητώς ισχυρίστηκε η Επιτροπή, με το δεύτερο σκέλος της προσφυγής της δεν ζητείται να χορηγούνται αυτομάτως στους εκπαιδευτικούς που είναι τοποθετημένοι από το Ηνωμένο Βασίλειο στα ευρωπαϊκά σχολεία προαγωγές στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα ή να καταλαμβάνουν αυτοί θέσεις εργασίας και να λαμβάνουν επιδόματα βάσει της STPCD κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας τους στην υπηρεσία των σχολείων αυτών, αλλά απλώς, όπως και οι συνάδελφοί τους που εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία στην Αγγλία και στην Ουαλία, να διατηρούν οι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους, το δικαίωμα *να μετέχουν στη διαδικασία που τους παρέχει τη δυνατότητα προσβάσεως* στην κλίμακα αυτή, στις εν λόγω θέσεις και στα σχετικά επιδόματα.

71. Πράγματι, η STPCD εγγυάται αυτό το δικαίωμα σχετικά με τις προαγωγές υπέρ των εκπαιδευτικών από την Αγγλία και την Ουαλία που εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία και εκείνων των ανεξαρτήτων σχολείων που εφαρμόζουν το σύνολο της STPCD, οι οποίοι έχουν επαρκή αρχαιότητα και, επομένως, έχουν φτάσει στην κορυφή της βασικής κλίμακας (κλιμάκιο M6), καθόσον, όπως παραδέχθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ορισμένοι από αυτούς επιλέγουν να μην υποβάλουν υποψηφιότητα για τη μετάβαση στην ανώτερη κλίμακα και, επιπλέον, μεταξύ εκείνων που μετέχουν στη διαδικασία, τουλάχιστον το 95 % γίνεται δεκτό στην κλίμακα αυτή.

72. Αντιστρόφως, δεν αμφισβητείται ότι μια τέτοια ελευθερία επιλογής δεν παρέχεται στους εκπαιδευτικούς από την Αγγλία και την Ουαλία που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, διότι αυτοί είναι υποχρεωμένοι, δυνάμει της συμβάσεως που τους συνδέει με το Υπουργείο Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου, να παραιτούνται από κάθε δυνατότητα συμμετοχής, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους, στις διαδικασίες προσβάσεως στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα και στις θέσεις και στα επιδόματα που αφορά η STPCD.

73. Η υποχρέωση που επιβάλλει το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως θα καθίστατο, κατά την άποψή μου, άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας αν δεν είχε εφαρμογή για ένα κράτος μέλος το οποίο, μολονότι δεν παρέχει ένα stricto sensu δικαίωμα προαγωγής στους εκπαιδευτικούς, τους παρέχει ωστόσο ένα δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία προσβάσεως στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, καθώς και στις θέσεις και στα επιδόματα που προβλέπουν οι εθνικοί κανόνες.

74. Υπό τις συνθήκες αυτές, φρονώ ότι στην κατηγορία των εκπαιδευτικών οι οποίοι είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία και οι οποίοι μπορούν να «διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής», υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, τα οποία προβλέπει η STPCD υπάγονται εκείνοι που, αν είχαν παραμείνει στο Ηνωμένο Βασίλειο όπως οι συνάδελφοί τους από την Αγγλία και την Ουαλία, θα είχαν τη δυνατότητα πληρώσεως των προϋποθέσεων που προβλέπει η STPCD για την πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, για την εξέλιξη στην κλίμακα αυτή, για την κτήση του δικαιώματος υποβολής υποψηφιότητας για τις θέσεις και για τη λήψη των επιδομάτων περί των οποίων γίνεται λόγος στην πράξη αυτή.

75. Πρόκειται, επομένως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονταν, προ της τοποθετήσεώς τους στα ευρωπαϊκά σχολεία, σε επιδοτούμενα εκπαιδευτικά ιδρύματα τα οποία, εκ της φύσεώς τους, εφαρμόζουν υποχρεωτικά το σύνολο της STPCD, αλλά επίσης για εκείνους που εργάζονταν στην υπηρεσία ανεξαρτήτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τα οποία εφάρμοζαν, προαιρετικά, το σύνολο της STPCD. Πρόκειται επίσης, μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών εκπαιδευτικών, για εκείνους οι οποίοι, μολονότι πριν από την τοποθέτησή τους δεν είχαν φτάσει στο τελευταίο κλιμάκιο της βασικής μισθολογικής κλίμακας, έφτασαν σε αυτό κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεως αυτής.

76. Πράγματι, οι ανήκοντες σε αυτές τις κατηγορίες εκπαιδευτικοί, αν δεν ήταν τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, θα μπορούσαν να υπαχθούν στο σύνολο των διατάξεων της STPCD. Επομένως, οι ανήκοντες σε αυτές τις κατηγορίες επίσης είναι οι μόνοι που είναι σε θέση να «διατηρήσουν», υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, το δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής που τους παρέχει τη δυνατότητα προσβάσεως στην ανώτερη

μισθολογική κλίμακα την οποία προβλέπει η STPCD και στις θέσεις και στα επιδόματα περί των οποίων κάνει λόγο η πράξη αυτή, δικαίωμα από το οποίο ωστόσο υποχρεώνονται να παραιτούνται συνάπτοντας με το Υπουργείο Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου τις συμβάσεις βάσει των οποίων τοποθετούνται στα ευρωπαϊκά σχολεία.

77. Οι λοιποί εκπαιδευτικοί, δηλαδή εκείνοι οι οποίοι, προ της τοποθετήσεώς τους στα ευρωπαϊκά σχολεία, δίδασκαν σε μη επιδοτούμενα εκπαιδευτικά ιδρύματα που δεν εφάρμοζαν, ή δεν εφάρμοζαν πλήρως, την STPCD δεν καλύπτονται, επομένως, από το δεύτερο σκέλος της προσφυγής της Επιτροπής. Πράγματι, κατά λογική ακολουθία, οι εκπαιδευτικοί αυτοί δεν μπορούσαν να παραιτηθούν από ένα δικαίωμα το οποίο δεν μπορούσαν εξαρχής να έχουν [13].

78. Κατόπιν των ως άνω διευκρινίσεων, όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, φρονώ ότι ένα κράτος μέλος που υποχρεώνει, ακόμα και συμβατικώς, ορισμένους εκπαιδευτικούς τους οποίους αποφασίζει να τοποθετήσει στα ευρωπαϊκά σχολεία να παραιτούνται από «το δικαίωμα προαγωγής» που θα έπρεπε καταρχήν να «διατηρήσουν» κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως αν εξακολουθούσαν να εργάζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενεργεί προδήλως κατά παράβαση της εν λόγω διατάξεως.

79. Όπως συνάγεται από τις ανωτέρω παρατηρήσεις, τούτο ισχύει όχι μόνον όσον αφορά την πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, αλλά επίσης για την πρόσβαση στις θέσεις ET, AST και σε εκείνες που συνδέονται με τα επιδόματα TLRP.

80. Πράγματι, αφενός, η πρόσβαση σε τέτοιες θέσεις εξαρτάται από την ικανοποίηση κριτηρίων επαγγελματικών ικανοτήτων που προβλέπονται για την μετάβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα [14].

81. Αφετέρου, οι θέσεις αυτές έχουν αυξημένες ευθύνες και συνεπάγονται υψηλότερες αποδοχές σε σχέση με τις θέσεις που αμείβονται σύμφωνα με τη βασική μισθολογική κλίμακα.

82. Το γεγονός ότι, σε αντίθεση με την πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, πρέπει να δημιουργούνται συναφώς ειδικές θέσεις εργασίας δεν μπορεί να σημαίνει ότι η πρόσβαση στις εν λόγω θέσεις δεν εμπίπτει στη χρησιμοποιούμενη στο άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως έννοια της «προαγωγής». Εξάλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο παραδέχεται επίσης κάτι τέτοιο όταν υποστηρίζει, μολονότι εσφαλμένα, μια στενή ερμηνεία της εννοίας της προαγωγής, που περιλαμβάνει αποκλειστικά και μόνον την εξέλιξη σε ανώτερες ιεραρχικά θέσεις. Όπως προανέφερα, η έννοια της «προαγωγής» πρέπει να ερμηνεύεται, κατά την άποψή μου, αυτοτελώς και να καλύπτει, ευρέως, κάθε είδος εξελίξεως της σταδιοδρομίας των ενδιαφερόμενων εκπαιδευτικών είτε με πρόσβαση σε ανώτερη μισθολογική κλίμακα είτε με πρόσβαση σε θέσεις εργασίας συνεπαγόμενες αυξημένες παιδαγωγικές και διευθυντικές ευθύνες, έστω και αν οι θέσεις αυτές δεν εντάσσονται σε έναν ιδιαίτερο από ιεραρχικής απόψεως κλάδο στο πλαίσιο της δομής των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Για κάθε ενδεχόμενο, όσον αφορά τα επιδόματα TLRP, προσθέτω ότι, όπως τόνισε το Ηνωμένο Βασίλειο αναφερόμενο στις εφαρμοστέες διατάξεις της STPCD, τα επιδόματα αυτά έχουν μόνιμο χαρακτήρα και, ακόμα, χορηγούνται σε σχέση με θέσεις εργασίας συνεπαγόμενες αυξημένες εκπαιδευτικές ευθύνες και όχι σε συγκεκριμένα άτομα, έτσι ώστε, κατά την άποψή μου, να καλύπτονται επίσης από την έννοια της «προαγωγής» περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως.

13 — Μια τέτοια διάκριση δεν έχει δυσμενείς συνέπειες, διότι, αφενός, από νομικής απόψεως, οι εν λόγω εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε διαφορετική κατάσταση έναντι εκείνης των κατηγοριών εκπαιδευτικών που μνημονεύθηκαν προηγουμένως και, αφετέρου, από οικονομικής απόψεως, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους, το ευρωπαϊκό συμπλήρωμα αντισταθμίζει τη διαφορά που ενδέχεται να υπάρχει με τους εκπαιδευτικούς των εν λόγω κατηγοριών.

14 — Υπενθυμίζω ότι οι υποψήφιοι για θέσεις ET πρέπει επιπλέον να βρίσκονταν στο τρίτο κλιμάκιο της ανώτερης μισθολογικής κλίμακας τουλάχιστον για δύο έτη πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους (βλ. σημείο 20 των παρουσών προτάσεων).

83. Επιπλέον, χάριν πληρότητας, τονίζω ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι οι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία συναίνεσαν ελεύθερα στην παραίτησή τους από την πλήρη εφαρμογή της STPCD κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους. Αρκεί συναφώς να σημειωθεί ότι αυτή η ρήτρα παραιτήσεως είναι ένας τυποποιημένος όρος της συμβάσεως, που επιβάλλεται στους εκπαιδευτικούς από το Υπουργείο Παιδείας, χωρίς, επομένως, καμία δυνατότητα ατομικής διαπραγματεύσεως. Κατά συνέπεια, η μόνη δυνατότητα επιλογής που παρέχεται στους εν λόγω εκπαιδευτικούς συνίσταται είτε στην αποδοχή της τοποθετήσεώς τους στα ευρωπαϊκά σχολεία υπό τους όρους που επιβάλλει το Υπουργείο Παιδείας, είτε στην απόρριψή της.

84. Στο παρόν στάδιο, το Ηνωμένο Βασίλειο επικαλείται ακόμη δυσχέρειες κυρίως οργανωτικής φύσεως και σχετικές με την πρόβλεψη σχετικών κονδυλίων από τον προϋπολογισμό για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι στερεί από τους εκπαιδευτικούς που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία το δικαίωμα να μετέχουν, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους στα ευρωπαϊκά σχολεία, στις διαδικασίες σχετικά με τις προαγωγές που προβλέπει η STPCD.

85. Όσον αφορά τις οργανωτικής φύσεως δυσχέρειες, το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει, κατ' ουσίαν, επιχειρήματα αφορώντα, αφενός, ορισμένα ειδικά χαρακτηριστικά των αυξημένων ευθυνών που πρέπει να αναλαμβάνουν οι υποψήφιοι για την ανώτερη μισθολογική κλίμακα, για τις θέσεις ET, AST και για εκείνες με τις οποίες συνδέονται τα επιδόματα TLRP και, αφετέρου, τα προβλήματα αξιολογήσεως των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία.

86. Μολονότι οι εν λόγω ανησυχίες μπορούν να είναι θεμιτές, εντούτοις δεν πιστεύω ότι αυτές μπορούν να δικαιολογήσουν τη στέρηση του δικαιώματος το οποίο απονέμει το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως στους εκπαιδευτικούς που είναι τοποθετημένοι ή αποσπασμένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία.

87. Καθόσον αφορά την πρόσβαση των εκπαιδευτικών στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι, όσον αφορά τα σχολεία που λειτουργούν στην επικράτειά του στα οποία έχει πλήρη εφαρμογή η STPCD, η αξιολόγηση των ικανοτήτων και των αποκτώμενων γνώσεων πραγματοποιείτο από τους προϊσταμένους κάθε σχολείου [15]. Επομένως, δεν μπορώ να αντιληφθώ τους λόγους για τους οποίους μια παρόμοια αξιολόγηση, στηριζόμενη στα ίδια κριτήρια για την πρόσβαση στην εν λόγω ανώτερη κλίμακα τα οποία προβλέπουν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, δεν θα μπορούσε να πραγματοποιείται από τον προϊστάμενο του οικείου ευρωπαϊκού σχολείου, σε συνεργασία, ενδεχομένως, με τον αρμόδιο επιθεωρητή στο πλαίσιο του εν λόγω σχολείου, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμβάσεως, εκπροσωπεί το κράτος μέλος αυτό και ασκεί την παιδαγωγικού χαρακτήρα εποπτεία επί των εκπαιδευτικών που προέρχονται από το εν λόγω κράτος μέλος [16], καθώς και με τον Υπουργό Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου.

15 — Κατά τα στοιχεία της δικογραφίας, τα δέκα επαγγελματικά κριτήρια τα οποία πρέπει να ικανοποιούν οι εκπαιδευτικοί που έχουν φτάσει στο κλιμάκιο 6 της βασικής κλίμακας και επιθυμούν πρόσβαση στην ανώτερη κλίμακα είναι τα ακόλουθα: 1) να συμβάλλουν ενεργά, ενδεχομένως, στην εφαρμογή πολιτικών και πρακτικών στους χώρους εργασίας και να διευκολύνουν το συναίσθημα της συλλογικής ευθύνης· 2) να διαθέτουν γνώση σε βάθος του τρόπου χρησιμοποιήσεως και προσαρμογής μιας σειράς στρατηγικών διαχειρίσεως στον τομέα της εκπαιδεύσεως, της εκμαθήσεως και της συμπεριφοράς, και να τον κατανοούν πλήρως, και να γνωρίζουν ιδίως πώς εξατομικεύεται η εκμάθηση, με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα στο σύνολο των μαθητών να εκμεταλλευτούν τις ικανότητές τους· 3) να διαθέτουν γνώση σε βάθος, και μεγάλη σχετική ικανότητα αντιλήψεως, του τρόπου εφαρμογής της αξιολογήσεως στον τομέα/στο πρόγραμμα που διδάσκουν, σε σχέση επίσης με τα απαιτούμενα προσόντα και τις δημόσιες εξετάσεις· 4) να διαθέτουν γνώση και ικανότητα αντιλήψεως των διαφόρων ειδών προσόντων και ειδικών στοιχείων και ικανότητα ικανοποιήσεως των αναγκών των μαθητών· 5) να διαθέτουν γνώση σε βάθος, καθώς και μεγάλη σχετική ικανότητα αντιλήψεως, στον τομέα/στο πρόγραμμα που διδάσκουν και όσον αφορά το σχετικό παιδαγωγικό πλαίσιο, ιδίως όσον αφορά τον τρόπο εξελίξεως της προσλήψεως γνώσεων· 6) να έχουν αρκούντως μεγάλη γνώση και πείρα για να μπορούν να δίδουν συμβουλές για την εξέλιξη και για το καλό των παιδιών και των νέων· 7) να είναι ευέλικτοι και δημιουργικοί όσον αφορά τους τρόπους διδαχής, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων και μεταξύ περιόδων διδασκαλίας, που είναι αποτελεσματικοί και διαρκώς προσαρμοζόμενοι προς τους σκοπούς της μαθήσεως και προς τις ανάγκες των μαθητών και που λαμβάνουν υπόψη τις πρόσφατες εξελίξεις, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν γνώση του τομέα/του προγράμματός τους· 8) να διαθέτουν ικανότητες διδασκαλίας που να παρέχουν τη δυνατότητα στους μαθητές να προοδεύουν σε σχέση με την προηγούμενη κατάστασή τους και μάλιστα να προοδεύουν τόσο καλά, ή και καλύτερα, έναντι των συγκρίσιμων μαθητών σε εθνικό επίπεδο· 9) να διευκολύνουν τη συνεργασία και να εργάζονται αποτελεσματικά στο πλαίσιο μιας ομάδας, και 10) να συμβάλλουν στην επαγγελματική εξέλιξη των συναδέλφων τους βοηθώντας και καθοδηγώντας τους, εξηγώντας τους τις ακολουθητέες αποτελεσματικές πρακτικές και παρέχοντάς τους συμβουλές, ακούγοντας παράλληλα τις δικές τους παρατηρήσεις.

16 — Βλ. άρθρα 15 έως 18 της Συμβάσεως.

88. Όσον αφορά την πρόσβαση στις θέσεις ET, AST και στις θέσεις TLRP, καθώς και την αξιολόγηση της αποδόσεως των εκπαιδευτικών που υποβάλλουν υποψηφιότητα για τέτοιες θέσεις, δεν μπορώ να δεχθώ την επιχειρηματολογία που αναπτύσσει το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά την οποία, δήθεν επειδή οι εν λόγω θέσεις εργασίας απαιτούν την εκ μέρους των εκπαιδευτικών ανάληψη επιπλέον ευθυνών, ιδίως διευθυντικών και καταρτίσεως άλλων εκπαιδευτικών, είτε στο δικό τους σχολείο (θέσεις εργασίας ET) είτε σε άλλα σχολεία (θέσεις εργασίας AST), εξαρχής, οι εκπαιδευτικοί που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία δεν μπορούν *ποτέ* να πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στα εν λόγω σχολεία, η δε εκτίμηση της πληρώσεως των προϋποθέσεων αυτών είναι αδύνατο να πραγματοποιείται στην περίπτωσή τους.

89. Συναφώς, σημειώνω καταρχάς ότι μολονότι, όπως υπογράμμισε το Ηνωμένο Βασίλειο, η STPCD προβλέπει ότι προαξιολόγηση των προσόντων υποψηφίου σε θέση ET ή AST πρέπει να πραγματοποιείται καταρχήν από τον κύριο καθηγητή («head teacher»), η πράξη αυτή προβλέπει ωστόσο μια περίπτωση υποψηφιοτήτων υποβαλλομένων από εκπαιδευτικούς που δεν εργάζονται σε επιδοτούμενο σχολείο («unattached teachers»), την προαξιολόγηση των οποίων αναλαμβάνει άτομο με ευθύνη εποπτείας και καθοδηγήσεως του υποψηφίου («a person with management responsibility for the applicant»)[17]. Επομένως, εφαρμοζόμενη στην περίπτωση των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία, η διάταξη αυτή μπορεί ενδεχομένως να παράσχει τη δυνατότητα σε υπεύθυνο του οικείου ευρωπαϊκού σχολείου, σε συνεργασία με τον αρμόδιο επιθεωρητή του εν λόγω σχολείου και με το Υπουργείο Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου με το οποίο οι εν λόγω εκπαιδευτικοί έχουν συνάψει σχετική σύμβαση, να αναλάβει το πρώτο αυτό στάδιο της αξιολογήσεως των ικανοτήτων που απαιτούνται για τις θέσεις αυτές.

90. Στη συνέχεια, μολονότι, κατά τα στοιχεία της δικογραφίας, η αξιολόγηση της ικανότητας προς άσκηση καθηκόντων ET και AST ανατίθεται καθαυτή σε ενιαίο οργανισμό για τους υποψηφίους από την Αγγλία και την Ουαλία που εξακολουθούν να εργάζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεν αντιλαμβάνομαι τον λόγο για τον οποίο μια τέτοια αξιολόγηση δεν θα μπορούσε να πραγματοποιείται έναντι των εκπαιδευτικών του Ηνωμένου Βασιλείου που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία και επιθυμούν να υποβάλουν υποψηφιότητα για τις θέσεις αυτές, ενώ το εν λόγω κράτος μέλος δέχεται ότι αυτή μπορεί να πραγματοποιείται για τους υπηρετούντες σε άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα ευρισκόμενα στο έδαφος άλλων κρατών μελών.

91. Πιστεύω ότι ο ισχυρισμός, τον οποίο επίσης προβάλλει το Ηνωμένο Βασίλειο, ότι τα εν λόγω σχολεία παρέχουν εκπαίδευση περισσότερο παραπλήσια προς εκείνη του βρετανικού εκπαιδευτικού συστήματος έναντι εκείνης των ευρωπαϊκών σχολείων αγνοεί παντελώς το γεγονός ότι τα εν λόγω σχολεία είναι sui generis. Υπενθυμίζω ότι αυτά εκπληρώνουν την αποστολή τους, που είναι η από κοινού εκπαίδευση των τέκνων του προσωπικού της Ένωσης, προς όφελος καθενός από τα κράτη μέλη, με σεβασμό της ευθύνης που αυτά έχουν όσον αφορά το περιεχόμενο της εκπαιδεύσεως και την οργάνωση του εκπαιδευτικού τους συστήματος.

92. Τέλος, μολονότι, καθόσον αφορά τους υποψηφίους για θέσεις AST, αυτοί αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ασκούν μέρος των καθηκόντων τους σε άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα, διαφορετικό από εκείνο στην υπηρεσία του οποίου εργάζονται, μια τέτοια υποχρέωση μπορεί να αναληφθεί κάλλιστα για το μέλλον από εκπαιδευτικό τοποθετημένο σε ευρωπαϊκό σχολείο. Κατά τα λοιπά, από την STPCD προκύπτει ότι η αναλαμβανόμενη υποχρέωση δεν πρέπει να εκπληρώνεται οπωσδήποτε σε σχολείο[18].

17 — Βλ. άρθρα 30, παράγραφοι 3 και 4, της STPCD.

18 — Βλ. άρθρο 65, παράγραφος 2, της STPCD, που διευκρινίζει ότι η σχετική εργασία μπορεί επίσης να πραγματοποιείται στην υπηρεσία της αρχής που είναι επιφορτισμένη με τον διορισμό των εκπαιδευτικών ή «αλλού».

93. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος, το οποίο τόνισε το Ηνωμένο Βασίλειο, ότι η επιλογή των εκπαιδευτικών που τοποθετούνται στα ευρωπαϊκά σχολεία είναι ιδιαίτερα αυστηρή, αμφιβάλλω ότι οι εκπαιδευτικοί αυτοί δεν θα μπορούν να ικανοποιούν εξαρχής τα προβλεπόμενα επαγγελματικά κριτήρια ή να αναλαμβάνουν τις σχετικές επιπλέον ευθύνες όσον αφορά, ειδικότερα, την πρόσβαση σε θέσεις ΕΤ και AST, όπως διατείνεται το Ηνωμένο Βασίλειο.

94. Επομένως, κατ' εμέ, δεν υπάρχουν τέτοιες δυσχέρειες οργανωτικής φύσεως που να δικαιολογούν τον αποκλεισμό της συμμετοχής στις διαδικασίες προσβάσεως στις θέσεις ΕΤ, AST και σε εκείνες που συνδέονται με τα επιδόματα TLRP, των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία τους οποίους αφορά η προσφυγή της Επιτροπής.

95. Το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται όσον αφορά τα προσκόμματα που αφορούν την πρόβλεψη σχετικών κονδυλίων από τον προϋπολογισμό, τα οποία επικαλείται το Ηνωμένο Βασίλειο.

96. Συναφώς, δεν θα μακρηγορήσω σχετικά με το προδήλως απαράδεκτο επιχείρημα ότι οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία μπορούν να στερούνται των δικαιωμάτων που προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως με την αιτιολογία ότι οι οικονομικές απολαβές τους είναι μεγαλύτερες, λόγω της καταβολής του ευρωπαϊκού συμπληρώματος, έναντι αυτών των συναδέλφων τους από την Αγγλία και την Ουαλία που εξακολουθούν να εργάζονται σε εκπαιδευτικά ιδρύματα του Ηνωμένου Βασιλείου.

97. Πιο σοβαρά, το Ηνωμένο Βασίλειο διατείνεται επίσης ότι οι θέσεις εργασίας ΕΤ, AST και εκείνες που συνδέονται με τα επιδόματα TLRP, απαιτούν την πρόβλεψη σχετικών πιστώσεων για κάθε σχολείο που επιθυμεί να έχει τέτοιες θέσεις εργασίας και ότι, επομένως, δεν είναι δυνατή η δημιουργία τέτοιων θέσεων για εκπαιδευτικούς που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεως αυτής.

98. Η ως άνω επιχειρηματολογία εντούτοις είναι αλυσιτελής. Πράγματι, παρά μια κάποια σύγχυση μεταξύ των διαδίκων επί του σημείου αυτού, δεν εναπόκειται, κατά την άποψή μου, στο Ηνωμένο Βασίλειο να δημιουργήσει θέσεις εργασίας ad hoc υπέρ των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία. Αντιθέτως, σε αυτό εναπόκειται απλώς να τους παράσχει τη δυνατότητα υποβολής της υποψηφιότητάς τους για τέτοιες θέσεις. Λαμβανομένου, δηλαδή, υπόψη του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να φροντίσει ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλλονται στις αξιολογήσεις που απαιτεί η STPCD καθώς και, όσον αφορά ειδικότερα την πρόσβαση στην κατηγορία ΕΤ, να τους παράσχει, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους, τη δυνατότητα προσβάσεως και εξελίξεως στην ανώτερη κλίμακα της σταδιοδρομίας ώστε αυτοί να είναι σε θέση να υποβάλλουν την υποψηφιότητά τους για την πλήρωση θέσεων σε σχολεία που αποφασίζουν να δημιουργήσουν θέσεις ΕΤ υπό τις ίδιες προϋποθέσεις που θα ίσχυαν αν εξακολουθούσαν να εργάζονται σε σχολείο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

99. Βάσει του συνόλου των λόγων αυτών, φρονώ ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέβη την υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως.

100. Το ως άνω συμπέρασμα ισχύει όχι μόνο σχετικά με το δικαίωμα προαγωγής, αλλά επίσης, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, σχετικά με τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία τους οποίους αφορά το δεύτερο σκέλος της παρούσας προσφυγής.

101. Πράγματι, καθόσον, αφενός, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεώς τους, η σύνταξη των εκπαιδευτικών αυτών υπολογίζεται αποκλειστικά βάσει των εθνικών αποδοχών τους, ήτοι των αποδοχών που προκύπτουν από την εφαρμογή της βασικής μισθολογικής κλίμακας που προβλέπει η STPCD, και αφετέρου, οι ίδιοι εκπαιδευτικοί όφειλαν να παραιτηθούν κατά τη διάρκεια της ως άνω περιόδου τουλάχιστον από τη δυνατότητα προσβάσεως στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, αυτοί έχουν απολέσει, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους σε συνάρτηση με τις εν λόγω προαγωγές.

102. Η απώλεια αυτή είναι, κατά την άποψή μου, υπαρκτή και σοβαρή όσον αφορά τουλάχιστον τους εκπαιδευτικούς που είχαν φτάσει, πριν από την τοποθέτησή τους στα ευρωπαϊκά σχολεία, στο τελευταίο κλιμάκιο της βασικής μισθολογικής κλίμακας. Πράγματι, μπορεί αβίαστα να υποτεθεί ότι, μεταξύ εκείνων που θα είχαν επιδιώξει την πρόσβαση στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα, το ποσοστό επιτυχίας χωρίς αμφιβολία δεν θα ήταν μικρότερο από εκείνο των εκπαιδευτικών που εξακολουθούν να εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία στο Ηνωμένο Βασίλειο και υποβάλλουν σχετική αίτηση, ήτοι τουλάχιστον 95 %[19].

103. Τέλος, πρέπει επίσης να λάβω θέση έναντι της προβαλλόμενης παραβάσεως του άρθρου 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως, κατά το οποίο ο προϋπολογισμός των σχολείων χρηματοδοτείται από τις συνεισφορές των κρατών μελών μέσω της συνεχούς καταβολής των αποδοχών των καθηγητών που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι.

104. Εκτιμώ ότι η παράβαση της διατάξεως αυτής είναι δευτερεύουσα έναντι εκείνης του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως, καθόσον, αν ένα κράτος μέλος παραλείπει να φροντίζει ώστε οι εκπαιδευτικοί του που είναι τοποθετημένοι ή αποσπασμένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία να διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγών τους, η παράλειψη αυτή θα έχει ανεπανόρθωτα αρνητικές συνέπειες επί της «συνεχούς καταβολής των μισθών» στους εν λόγω εκπαιδευτικούς. Εν προκειμένω, το «πάγωμα» των προαγωγών των εκπαιδευτικών που τοποθετούνται από το Ηνωμένο Βασίλειο στα ευρωπαϊκά σχολεία, τους οποίους αφορά η προσφυγή της Επιτροπής, συνεπάγεται, τουλάχιστον, «πάγωμα» των αποδοχών που θα μπορούσαν ευλόγως να αναμένουν λόγω της συμπληρώσεως του ορίου προσβάσεως στην ανώτερη μισθολογική κλίμακα.

105. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι, με τη συμπεριφορά του, το Ηνωμένο Βασίλειο παρέβη επίσης το άρθρο 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως.

106. Προσθέτω, καταλήγοντας, ότι η Επιτροπή δεν διατύπωσε αυτοτελή αιτίαση όσον αφορά την εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου παράβαση του άρθρου 5 ΕΚ (άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ)[20]. Τούτο σημαίνει ότι δεν απόκειται στο Δικαστήριο να αποφανθεί επί του νομοτύπου της προσφυγής της, όσον αφορά παράβαση διατάξεως της Συνθήκης, κατ' εφαρμογήν της ρήτρας διαιτησίας την οποία προβλέπει το άρθρο 26 της Συμβάσεως.

107. Για όλους αυτούς τους λόγους προτείνω να γίνει δεκτή η προσφυγή της Επιτροπής. Επιπλέον, δεδομένου ότι η τελευταία ζήτησε την καταδίκη του Ηνωμένου Βασιλείου στα δικαστικά έξοδα, προτείνω επίσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, να γίνει δεκτό και αυτό το αίτημα.

19 — Βλ., περί της εννοίας της απώλειας σοβαρής ευκαιρίας, που αναγνωρίζεται στο εργατικό δίκαιο ή/και στο δημοσιοϋπαλληλικό δίκαιο ορισμένων κρατών μελών, μεταξύ των οποίων σε αυτό του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και περί της οικονομικής αξίας της απολεσθείσας ευκαιρίας, σημεία 53 έως 55 των προτάσεών μου στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2008, C-348/06 P, Επιτροπή κατά Girardot (Συλλογή 2008, σ. I-833).

20 — Συναφώς, υπενθυμίζω ότι, με τις αποφάσεις της 15ης Ιανουαρίου 1986, 44/84, Hurd (Συλλογή 1986, σ. 29), και της 5ης Απριλίου 1990, C-6/89, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1990, σ. I-1595), το Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, διαπίστωσε ότι ήταν δυνατό ένα κράτος μέλος να παραβαίνει το άρθρο 5 ΕΚ όταν, με τη λήψη μονομερούς μέτρου και λόγω του χρηματοδοτούμενου από τον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων μηχανισμού αντισταθμίσεως της διαφοράς μεταξύ του ύψους των αποδοχών στα ευρωπαϊκά σχολεία και των εθνικών αποδοχών των εκπαιδευτικών που προβλέπει η Σύμβαση για το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων (εν προκειμένω η Σύμβαση του 1958 στην οποία οι Κοινότητες δεν ήταν συμβαλλόμενα μέρη), το κράτος μέλος αυτό βαρύνει τον εν λόγω προϋπολογισμό με δαπάνη με την οποία ο προϋπολογισμός αυτός δεν έπρεπε να επιβαρυνθεί. Βλ., συναφώς, επίσης σημεία 121 έως 130 των προτάσεών μου στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Βελγίου.

III – Πρόταση

108. Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως ακολούθως:

«1) Το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1994, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα μέρη να μεριμνούν ώστε οι εκπαιδευτικοί που είναι αποσπασμένοι ή τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία να διατηρούν, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους ή της τοποθετήσεώς τους, τα δικαιώματα επαγγελματικής εξελίξεως και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που προβλέπουν οι εθνικοί κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής τους οι οποίοι θα ίσχυαν στην περίπτωσή τους αν αυτοί εξακολουθούσαν να εργάζονται σε εκπαιδευτικό ίδρυμα του εν λόγω κράτους μέλους.

2) Ο αποκλεισμός ορισμένων εκπαιδευτικών που είναι τοποθετημένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία από το Ηνωμένο Βασίλειο Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεως αυτής, από τη δυνατότητα προσβάσεως σε υψηλότερες μισθολογικές κλίμακες (ιδίως στις λεγόμενες “post-threshold pay scale”, “excellent teacher pay scale” ή “advanced skills teacher pay slime”) και η στέρησή τους από τη δυνατότητα λήψεως άλλων συμπληρωματικών αποδοχών (όπως των λεγομένων “teaching and learning responsibility payments”) που θα μπορούσαν να έχουν αν εξακολουθούσαν να εργάζονται σε εκπαιδευτικά ιδρύματα εντός του κράτους μέλους αυτού, όπως οι συνάδελφοί τους που εργάζονται σε επιδοτούμενα σχολεία της Αγγλίας και της Ουαλίας, είναι ενέργειες που αντιβαίνουν προς τα άρθρα 12, παράγραφος 4, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, και 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων.

3) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.»